

[Lønger]

at kontrollere, om et byggemateriale er sundhedsmæssigt forsvarligt.«

Det fører mig til at stille det supplerende spørgsmål til indenrigsministeren, om hendes første svar skal forstås på den måde, at hun ønsker, at der skal ske en egentlig forhåndsgodkendelse af byggematerialer over for denne type af institutioner, en forhåndsgodkendelse, der måske kan ske på baggrund af nogle grænseværdier, som indenrigsministeren talte om. Men det, som vi har fat på, er altså forhåndsgodkendelser, forstår jeg. Det vil jeg gerne have bekræftet.

Og så vil jeg gerne yderligere citere, hvad medicinaldirektør Søren K. Sørensen sagde den 10. marts 1984 til Aarhus Stiftstidende, nemlig: »Vi er magtesløse. Forbyder vi et byggemateriale, har sundhedsstyrelsen straks en erstatningssag på halsen fra fabrikanten. Det er sket før, og hvor skal jeg skaffe millionerstatningsbeløb fra?«

Jeg synes, at det citat er meget alvorligt, ikke fordi det er sagt, men indholdet i det, for det vil jo i virkeligheden betyde, at der også skal lægges andre hensyn til grund end hensynet til børnene og andre, der skal opholde sig i denne type af institutioner, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om hun er enig i, at det forholder sig sådan, at det er truslen om eller frygten for en erstatningssag på et senere tidspunkt, der afgør, hvorvidt man træffer en bestemt beslutning fra sundhedsstyrelsens side.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det sidste er jeg selvfølgelig ikke enig i. Det skal ikke være et spørgsmål om erstatning, men om, hvorvidt disse materialer, man anvender, er sundhedsfarlige eller ej. Problemet er bare – det må jeg give medicinaldirektøren ret i, og det kan vi vel alle sammen være enige om her – at den tekniske udvikling navnlig på disse områder løber fantastisk hurtigt, og derfor skal vi altså løbe ekstra stærkt for at holde øje med, hvad det er, der sker på området.

Som jeg sagde i mit første svar, er sundhedsstyrelsen faktisk meget opmærksom på disse ting, bl.a. gennem det panel, som jeg omtalte at man har nedsat med deltagelse af sundhedsstyrelsen, statens byggeforskningsinstitut, direktoratet for arbejdstilsynet, arbejdsmiljøinstituttet, stadslægeembedet i Kø-

benhavn og hygiejnisk institut ved Århus universitet. Navnlig kunne det måske borge for, at der er taget et bredt spektrum i ed.

Det, jeg ikke nåede at få sagt, var, at sundhedsstyrelsen har i efteråret 1983 taget initiativ til at få iværksat en videnskabelig undersøgelse af, hvorvidt de forskellige produkter til loftbeklædning på bolig- og institutionsområdet giver anledning til nogle sundhedsskadelige virkninger af den omtalte type, og derfor er sundhedsstyrelsen i øjeblikket ved at finde ud af, hvordan man skaffer midler til en sådan undersøgelse. Ifald man kan skaffe det hurtigt, skulle man være færdig med en sådan undersøgelse i midten af 1985. Det lyder godt nok af længe, men det skulle starte her i foråret 1984 under forudsætning af, at man kan skaffe de fornødne midler dertil, så jeg synes nok, at man har lagt sig i selen for at komme nogle af de problemer her til livs. For jeg er da ganske enig i, at det ikke kan nytte noget at opdage det bagefter, det er i hvert fald ikke hensigtsmæssigt. Det var rart, hvis vi kunne komme det i forkøbet, hvis man må sige det sådan.

Lønger (VS):

Jeg er da enig med ministeren i, at den tekniske udvikling går hurtigt, og det føles jo også altid hurtigere, hvis man selv løber bagefter.

Det, der er mit ærinde med spørgsmålet, er bl.a. at afæske ministeren en holdning til, om det egentlig ikke ville være mest rimeligt, om der var en egentlig forhåndsgodkendelse, så man kunne sige god for de materialer, der bliver brugt, og man ikke kom løbende bagefter, når vi har brugt børn og levende væsener som forsøgsdyr ved, at de har opholdt sig i bygninger med disse materialer.

Den konkrete sag, som jeg har belyst spørgsmålet ud fra, er fra Århus, hvor man har afdækket en lang række farlige virkninger af disse fiberlofter: øjenbetændelse, eksem, luftvejslidelser og risiko for kræft. Nu skal lofterne fjernes med meget store udgifter til følge, og vi ved, at det samme problem eksisterer mange andre steder i landet. Det kunne kun være undgået, hvis der havde været en egentlig forhåndsgodkendelse.

Vi vil også i fremtiden komme ud for lignende situationer med andre byggematerialer, hvor vi altså først skal have nogle skader